

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, juuni 2008, nr. 9

**Lehes:
Esiküljelugu koguduse õpetajalt
Ristimisest**

**Erinevaid mõtteid ristimisest
Kihelkonnapäev 2008**

Uue elu allikale

Jüri Vallsalu

Käesolev ja järgmine aasta on EELK peapiiskopi poolt kuulutatud meie kiriku ristimise teema-aastateks. Sellega on selgelt väljendatud vajadust pöörata tähelepanu ristimise olulisusele. Tõepoolest, turumajanduslikus elu virr-varris, kus kehtivad omad mängureglid, võivad nii mõnedki meile olulised asjad jääda märkamatuks.

Ristimine on väga tähtis toiming iga inimese jaoks. Ristimine on üks meie kiriku sakramentidest, mis omakorda, toetudes juba aastatuhandete pikkusele ajaloolle, näitab ristimise erilist kohta. See on tegu, mis kannab endas pühitsust.

Jeesus, Jumala Poeg, tuli kord Ristija Johannese juurde, et lasta ennast ristida. Johannes püüdis teda igati keelata, sest talle tundus, et asjad peaksid olema loogiliselt vastupidi. Jeesus aga nõudis endale ristimist ja nimetas seda toimingut Jumala õiguse täitmiseks. Samas loos on veel räägitud sellest, et kui Jeesus oli ristitud, siis taevad avanesid ja Jumala Vaim laskus otsekui tuvi tema peale ning taevast kostis ka hääl: "See on minu armas Poeg, kellest mul on hea meel" (Mt 3:13-17)

Jeesus annab oma käitumisega selge eeskuju. Isegi siis, kui meil ei ole võimalik kõike ristimise juures lõpuni mõista, saame ometi end usaldada Jeesuse eeskuju järgima. Mis on inimeseks saanud Jumala Pojale oluline, see on oluline meilegi. Seda enam, et Jeesus lausa käsib oma jüngreid minna välja ristima ja õpetama, töötades oma kohalolekut. Johannese evangeeliumi alguses on ära toodud ka mõtlemapanev dialoog Jeesuse ja Nikodeemuse vahel: Jeesus ütleb "Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kes ei sünni ülalt, ei või näha Jumala riiki" Nikodeemus küsib seepeale: "Kuidas saab inimene sündida, kui ta on vana?

Ega ta saa ju minna tagasi oma ema üska ja teist korda sündida?" Jeesus vastab: "Tõesti, tõesti ma ütlen sulle, kes ei sünni veest ja Vaimust, ei saa minna Jumala riiki. Lihast sündinu on liha ja Vaimust sündinu on vaim." (Jh 3:1 jj)

Peame tunnistama, et meil ei ole võimalik päriselt mõista Jumala tegu. Nii on see ka loogiline. Jumal on Looja, meie ainult loodu. Seda aga mõistame kindlasti, et tagasihoidlikus vormis on suur sisu.

Apostel Paulus toob ristimisega seoses välja hoopis uue vaatenurga. Ta ütleb: "Kas te siis ei tea, et kes me iganes oleme Kristusesse Jeesusesse ristitud, oleme ristitud tema surmasse? Me oleme siis koos temaga maha maetud ristimise kaudu surmasse, et otsekui Kristus on äratatud üles surnuist, Isa kirkuse läbi, nõnda võime ka meie käia uues elus. Sest kui me oleme kasvanud kokku tema surma sarnasusega, siis

võime seda olla ka ülestõusmise sarnasusega ... Kui me oleme surnud koos Kristusega, siis usume, et me ka elame koos temaga." (Rm 6:3jj) Apostli käsitluses on ristimine nii suremine kui ülestõusmine. Ennekõike aga ülestõusmine. See on Jumala isiklik sekkumine meie ellu. Me ei pea vaatama oma surelikule ja patusele loomusele, me saame uskuda, et Jumal on ise ristimise kaudu haaranud meid suuremast osa saama. Samas selline Jumala tegemine meis ei jäta meid endid kõrvale. Ajalikult võttes, inimene on see, kes ta usub end olevat. Kõige parem kingitus, mida me ristitud inimestena oma lähedastele ulatada saame, on kinnitada nende usku. See on oluline ka argipäevas. Ei raskustel ega ka surmal ei ole võimalik öelda viimast sõna. Jumal on andnud enamat. Ta on meid kutsunud surmast ellu. Elagem siis. Ristimine on tee uue elu allikale.

foto erakogust

Ristimisest

Kirjanduse põhjal koostanud
Aivi Sepp

Ristimine on esimene ja ainukordne sakrament, mille kaudu:

1. laps võetakse kristliku Kiriku osadusse. Kui inimene on jäänud lapsena ristimata, ristitakse ta täisealisena;
2. sünnitakse uuesti vaimulikul viisil veega pesemise (vana inimese uputamise) läbi vastava vormeli tarvitamise ajal. (Jh 3,5; Tt 3,5) Selles teostub inimese individuaalne osasaamine Kristuse ristisurmast ja ülestõusmisest (Rm 6) - üldisest ristimisest Kolgatal;
3. ristimises kustutatakse meie pärispatt ja kuni ristimishetkeni sooritatud isiklikud patud. (Ap 2,38; 22,16; Rm 6,6.7) Ristimises liidetakse ristitav Kristuse Ihusse nagu oks viinapuusse, (1Kr 12,13, Gl 3,22-28) lisatakse koguduse juurde ja antakse talle Jumala lapse, Kuningriigi pärija õigused;
4. ristimise kaudu saadakse osa Pühast Vaimust, astutakse tema mõjupiirkonda. (Tt 3,5; 1Kr 12,13; Ap 2,38)

Issanda Jeesuse käsu kohaselt tuleb ristida kõik rahvad, st. kõik elavad inimesed, nii lapsed kui täiskasvanud, järgmise korra kohaselt:

1. kui tuleb ristida niisuguseid, keda on juba võimalik õpetada tuleb neile esmalt õpetada selgeks ristiusu põhitõed. Seejärel nad ristitakse ja sellega nad tunnistavad ühtlasi oma usku Kristussesse.
 2. need väikesed lapsed, kes sünnivad kristlikus perekonnas, tuleb enne ristida ja seejärel õpetada. Samuti tuleb toimida ka nende laste puhul, keda kogudus võib nende hooldajate nõusolekul kasvatada ja õpetada kristlikus usus.
- Reegliparaselt ristib koguduse pastor, kuid hädajuhul on selleks õigus ja kohustus igal kristlasel.
- Vaderid ehk ristivanemad tõendavad, et laps on õigesti ristitud. Nad palvetavad lapse eest ja toetavad tema kristlikku kasvatust ja vajaduse korral võtavad vastutuse enda peale.

Kristus ei ole andnud juhiseid selle kohta, kuidas ristimisel peab vett kasutama. On kristlaste vaba voli, kas ristitakse vee valamise, vette kastmise või vee piserdamisega. Oluline on see, et kasutatakse vett ja ristitakse Kolmainu Jumala nimesse. Kreekakeelset sõna baptidzo; bapto kasutab Piibel kõigi veega seotud toimingute, nagu pesemine, valamine, pritsimine, vettekastmine puhul. Ristimisvesi ei ole tavaline vesi, vaid vesi, mis on pühitsetud Jumala käsul ja ühendatud Jumala Sõnaga. Jumal ise asetab siia oma au ja kinnitab sellesse oma väe ning võimu. Kui Sõna lisandub elemendile, ristimise puhul tavalisele veele, siis saab sellest elemendist sakrament, mis on püha ja jumalik märk. Need kaks toimingut - vette kastmine ja veest välja tõmbamine - tähendavadki ristimise väge ja toimet, mis ei kujuta endast midagi muud kui "vana Aadama surmamist" ja seejärel uue inimese ülestõusmist. Need mõlemad peavad meis kogu eluaeg koos käima. Nõnda pole kristlik elu midagi muud kui igapäevane ristimine, mis on alustatud ning siis alati jätkub.

Ristimine või pöördumine?

Alternatiiv nende oluliste mõistete vahel tekib seoses küsimusega, millal toimub uussünd. Pöördumine on tähtis ja möödapääsmatu sündmus inimese elus, kuid õndsust võimaldav uussünd ei peitu mitte selles, vaid ristimises. Kirik õpetab, et kui ootamatu surm takistab ristimist, võib usule tulnud päästa isegi ristimise soov. Pöördumist võib ja peabki inimele (ka uuestisündinud inimele) oma elus läbi elama mitmeid kordi. Luther ütleb, et meelearandus pole midagi muud kui igapäevane pöördumine. Uussünd on aga ainukordne ja jääv.

Kristlikus maailmas enim levinud lasteristimine rajaneb asjaolul, et ristimine on Jumala tegu. Inimene saab selle üksnes vastu võtta. See võib sündida ka väikese lapsega, kes ise veel teadlikult uskuda ei oska. Kristuse armulik juuresolek pole ka hiljem sõltuv inimese teadvuse seisundist. Usklik ei lakka uskumast magades või teadvusetult reanimatsiooniosakonnas lamades.

Jumala arm on suurem kui meie

mõtted. Ta ei saada meid alles sealtpäele, kui meie oleme langetanud otsuse Temaga kaasa minna, vaid Tema näeb meid ammu enne. (Jh 1,48) Me mõtleme, et meie oleme ise need, kes otsivad Jumalat. Tegelikult on see vaid Jumala töö meie sees, mis hakkab vilja kandma. Laste ristimise puhul me võime näha, kuidas Jumala arm haarab ettepoole. Muidu peaksime ütleva, et rõhuv enamuse kristlasi läbi sajandite ei ole üldse ristiinimesed, sest nad kõik ristiti kohe pärast sündimist. Luther ütleb, et meile see suurt ei tähenda, kas see, keda ristitakse, usub või mitte. Ristimine ei osutu seeläbi ebaõigeks, vaid kõik sõltub ju siin ainult Jumala Sõnast ja käsust. Nii ei ole ristimine seepärast veel ebaõige, kui seda kohe õigesti vastu ei võeta ega tarvitata, sest ristimine ei ole seotud meie uskumisega, vaid ainult Jumala Sõnaga. Niisamuti, kui minnakse ebaväärikalt sakramendist osa saama - sellele vaatamata võetakse vastu ikkagi õige sakrament, kuigi vastuvõtja seda ise ei usu.

Õigesti läbiviidud ristimist ei saa korrata, sest see on Jumala tegu ja Tema teod ei vaja uuendamist ega ümbertegemist. Kui keegi ekslikult lähebki teistkordselt ristimisele, peab ta selle patuks tunnistama ja jääma kindlaks esimesel ristimisel sõlmitud lepingule. Üks Issand, üks usk, üks ristimine (Ef. 4,5).

Varakristluse ajal võttis täiskasvanud inimene ristimisel endale uue nime. Kõik endine jäeti seljataha, oli alanud uus elu. Kuigi ristimine pole otseselt nimeandmise püha, sobib nimepanemine sellega väga hästi kokku. Ristitu nimi on tõenduseks, et Jumal tunneb teda, nii nagu iga üksikut inimest. (Js 43,1) Ristimine toimub Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse. See on Kolmainu Jumala enese tegu, milles inimene siirdub Tema valitsusalasse. (Rm 6,3-4) Ristitav saab isiklikult osa sellest armust, mida Kristuse kannatus, surm ja ülestõusmine on toonud kogu inimkonnale. See tähendab pattude andeksandmist ja võõrandamatut õigust paluda Jumala armu. Miski ei saa enam sulgeda ust, mille ristimine on avanud.

Veel erinevaid mõtteid ristimisest

Möödunud aasta lõpus kuulutas EELK peapiiskop Andres Pöder välja ristimise teema-aastad. See paneb mõtlema ristimise tähendusele ja tähtsusele, laiemas kontekstis kristlikule kasvatusel. Antud teemast lähtudes on ka meie seekordne arvamusküsitlus. Oodatud on jätkuvalt kõigi lugejate mõtted ja arvamused.

Esimene küsimustering:

Mida tähendab kristlik kasvatus Sinu jaoks, Sinu peres? Kuidas kasvavad oma lapsi? Milline roll on selles kasvatuses kristlikul vaimul?

Teine küsimustering:

Milline tähendus ja tähtsus on Sinu jaoks ristimisel? Millal oled ristitud? Kuidas tulid ristimisele? Kes või mis Sind kutsus, mõjutas või kes oli eeskujuks? Millal ristisid oma lapse/d? Miks?

Järgnevalt mõned mõtted, mida õnnestus suveajal kokku koguda.

Ristimispäev on minu jaoks olnud alati väga tähtis ja oluline päev. Olin 1,5 kuune, kui mind ristiti. Ma küll ei mäleta sellest päevast midagi rohkemat, kui mulle on räägitud ja mida tolleaegsetelt (nüüdseks üsna kehvakestelt) piltidelt näha on. Ometi on selles päevas midagi väga olulist, midagi sellist, mida aeg ei muuda ega pisenda, vaid mis suureneb ja kasvab iga aastaga. Ristimine on suurim, mis vanemad saavad lapsele anda - anda laps Jumala armu hoolde. Edasine on juba lapse otsustada. Kahtlemata on oluline roll ka (kristlikul) kasvatusel. Siis tulevad edasised otsused ja teod. Kindlasti ei saa alahinnata ka

traditsioonide tähtsust, kui peres on põlvkondlik järjepidevus lapsi ristida. Harjumused pole halvad. Jeesuski läks harjumust mööda templisse.

Üha enam olen hakanud mõtlema ristivanemaks olemisest ja selle tähtsusest. On see pelgalt formaalne? Selline mõttekäik paneb muretsema. Ei saa ju ristivanemana midagi otseselt teha – kedagi vägisi kirikusse ei too, leeri ei vii, kristlikult ei kasvata. Mõelda, vestelda, hoolida, huvi tunda, palves kanda – seda küll. Samas aina enam tunnen ja mõtlen või teadvustan, et ristimine on sakrament, tegu – ja et see arm kannab. Tuleb lihtsalt usaldada ja uskuda.
(Ristitud imikuna)

Pärast pikemat süvenemist teemasse olen nüüdseks aru saanud, et ristimine on esimene samm mõistmaks koguduse olemust ja kuulumaks kuskile mujale, kui ainult perekonda. Kogudus - sõpruskogukond, kus on võimalik leida uusi sõpru, saada uusi huvitavaid teadmisi, mida koolis ei õpetata. Samm lähemale leerile ja kunagi ehk kiriklikule laulatusel.

Minu ristivanemad - olid toredad, aga ega me väga tihedalt ei ole suhelnud. Mul on vedanud vanemate ja vanavanematega, kes olid ja on siiani teejuhiks vaimulikus maailmas.

Tegelikult olin mina juba vanem (koolilaps) kui mind ristiti ehk siis oli mul endal sõnaõigus, kas ma tahan saada ristitud või mitte. Samas on ju traditsiooniks, et ristitakse lapsed väga varajases nooruses, siis kui nad ei oska

veel midagi öelda ega mõelda. Siis on see pigem lapsevanemate otsus ja tahe, mis nende lapsest saab ja eks see ole ka ju õige - me kasvatame oma lapsi enda usus. Kui millegipärast meie lapsed otsustavad oma ristitee pooleli jätta, siis on see nende otsus, tõenäoliselt enne leeri minekut. Siis ei saa enam sundida, sest täiskasvanud inimesi on raske panna tegema asju/tegusid mida nad ise teha ei taha.
(Ristitud algkoolieas)

Kristlikku kasvatust otseses mõttes ei ole ma saanud, kuigi mu vanaema oli Oleviste koguduse liige ja tegeles minuga lapsena üsna palju. Lapsena suhtusin kirikusse üsnagi tõrjuvalt. Kirik tekitas minus hirmu ja ebakindlust. Lapsena oli kasvatuses kõige tugevam ema mõju. Ema on ristitud ja leeris käinud õigeusu kirikus, aga ei käi kirikus. Sain kodus ateistliku kasvatusel. Kodus üritati minust kasvatada igati ausat ja korralikku inimest, mis on ju ka kristliku kasvatusel eesmärk. Mingit puudujääki oma kasvatuses ei ole ma tundnud. Puudus lihtsalt seotus kirikuga. Kuidas sain ristitud? Teismelisena mõtlesin aegajalt sellele, kas Jumal on olemas või mitte. Ühel hetkel jõudsin äratundmisele, et mingi kõrgemaisev jõud peab olemas olema. Kirikusse jõudsin aastal 2002 kui üks tuttav mind Kaarli kirikusse leeri kutsus. Kuna olin ristimata, sain seal ka ristitud. Seal hakkas minu seotus kirikuga järkjärgult kasvama. Kokkuvõtteks võin öelda, et minu elus on toimunud areng kristlasena sujuvalt ja loogiliselt, ilma järskude muutusteta.
(Ristitud täiskasvanuna)

Kihelkonnapäev

6. ja 7. juunil käesoleval aastal peeti Hageris taas 20 aasta järel kihelkonnapäeva, kust võtsid osa endise kihelkonna territooriumil olevad vallad: Kernu, Kohila, Saku, Saue.

Kihelkonnapäeval laulsid, tantsisid, mängisid pilli kõikide eelloetletud valdade esindajad. Laulukooride ridu täiendasid ka meie koguduse laulukoorid ja rongkäigu rütmi aitasid lisaks Saku puhkpilliorkestrile hoida Hageri koguduse pasunamängijad (fotol).

foto: Sigrid Põld

TEATED

EELK Kirikukogu otsusega on soovitav igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST

Näidis:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
1000.-	120.-
2000.-	240.-
5000.-	600.-
8000.-	960.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangäulekandega koguduse pangaarvele. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi
- * Koguduse pangaarve: Eesti Ühispank, a/a 10802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

**Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega
kogudust toetanud.**

LEERIKURSUSED

Kevad-suvine leerikursus algab igal aastal 1. laupäeval peale Ülestõusmispühi.2007.a. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. See leerikursus on mõeldud ennekõike koolinoortele. Leeripäev on juulikuu 1. Pühapäeval

Sügisleer algab igal aastal septembri 1. laupäeval ja kestab novembri alguseni. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. Leerikursusele kutsume ka neid, kes arvavad, et nende õige leeriaeg on möödas.

Hageri kogudus mälestab oma kauaaegse
õpetaja abikaasat
Ada Soosaart
18.01.1915 - 14.06.2008
Maetud 21. juunil Metsakalmistule

RAAMATUKOGU

Kogudusemajas olevast koguduse raamatukogust on võimalik laenutada kristliku sisuga raamatuid alates 1997.aastast. Mõtte algataja ja tubli eestvedaja on raamatukoguhoidja Aivi Sepp.

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne jumalateenistust kella 10 – 11.45.

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 15.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 kuulutuse tund
kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Mihklipäevast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.

*

Noortetunnid, täpsem info Kätlin Barz
(Tel:56645672), www.esik.ee

*

Koguduse **segakoor**,
info Anne Maasalu (tel:48 97381)

Koguduse **kammerkoor "Lambertus"**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **puhkpilliorkester**, info
Joel Ots (tel.56 622896)

**Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa
lööma!**

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbri valmistamiseks. Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbri valmimisele kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp ja Juhan Pöld.
Trükkimisetöö OÜ ERKOTRÜKK